

[Erling Olsen]

indføje mindretalsgarantier i aktieselskabslovgivningen.

For det tredje ser vi ofte virksomhedslukningerne komme som lyn fra en klar himmel, ofte fordi regnskab og revision er bagudrettede øjebliksbilleder og helt ude af trit med det, man må forlange af informationer fra moderne virksomheder i en ny tid. Derfor trænger vi til en virkelig modernisering af revisions- og regnskabslovgivningen.

På alle disse tre områder, hvor vi har behov for opstramninger, er det vigtigt, at de hverken kommer som hovsalovgivning eller fortaber sig i årelange overvejelser. Derfor har vi nok brug for ekspertgrupper til at kulegrave disse tre forskellige områder, men de skal kunne gøre sig færdige på rimelig tid. Derfor er det ikke sædvanlige tænketanke, vi har brug for, men tænketanks, som kan både skyde og komme hurtigt gennem revl og krat.

På et fjerde område kunne vi måske nok uden skade forhaste os. Jeg tænker her på den skalten og valten med store værdier, som for øjeblikket finder sted i dele af forsikringsverdenen, hvor man har set, at forsikringstagernes præmieindbetalinger i stedet for at sikre god forsikringsdækning og gode pensioner i vidt omfang bliver brugt til fjendtlige overtager og indbyrdes magtkampe mellem forsikrings-selskaberne. Det er nu kommet så vidt, at et internationalt kendt kreditvurderingsinstitut, Standard & Poor's, har nedvurderet et af vore største forsikringsselskabers evne til at leve op til sine forpligtelser over for forsikringstagerne. Mon ikke tiden derfor er inde til hurtigt at få indsat offentlige repræsentanter i forsikringsselskabernes bestyrelser?

Ole Vagn Christensen (S):

Det kommer jo nok ikke som nogen overraskelse, når jeg mener, at det er en god dagsorden, en dagsorden med fremtid, som vi om lidt skal vedtage, og at det er første skridt i en rigtig retning.

Det kommer nok heller ikke som nogen overraskelse, at jeg siger, at den arbejdsløshed, vi har, er skævt fordelt, og nogle regioner er meget hårdt ramt af arbejdsløshed. Jeg kommer fra en af de regioner, hvor den negative erhvervsudvikling har givet alvorlige problemer, ikke bare beskæftigelsesmæssige, men for lokalsamfundene som helhed.

Jeg kunne levere rammende beskrivelser af udviklingen omkring denne egn, nemlig Thy og Mors i det nordlige Jylland, men det skal jeg ikke bruge Folketingets tid på. Alt det vil man jo kunne konstatere, hvis man dykker ned i, hvad det er, der foregår rundt omkring. Men jeg kan sige, at vi har voksende problemer, problemer, som man ønsker bliver løst, og at man finder, at det er en fortsat udvikling for denne region, men også for lignende regioner.

Jeg vil også gerne understrege, at regeringens politik ikke har gjort det nemmere for en sådan yderregion at overleve. Vi har set angreb på vores postservice, og vi har set angreb på vores jernbaneforbindelser. Her kan jeg måske skyde den lille bemærkning ind, at for at komme fra Esbjerg til Thisted, en strækning, som man normalt kan køre på et par timer, skal man rejse 5-6 timer, plus at man skal gøre en hel del ophold. På den måde styrker man ikke en egns infrastruktur, tværtimod undergraver man den.

Vi har også set, hvordan man griber ind over for tilrettelæggelsen af flyruterne i dette land, hvor man fra de store selskabers side bare kan sige: Vi tager de store og givtige forretninger, så kan de små gå til, eller også kan de bare passe sig selv. Det er det, man forstår ved liberalisme.

Og det seneste, vi har oplevet, har været de angreb, som er sket inden for Skov- og Naturstyrelsen – og her drejer det sig om planteskoler i det vestjyske. Alle disse ting betyder forringede beskæftigelsesmuligheder, men de betyder også forringede økonomiske vilkår for kommunerne.

Vores bud på, hvordan vi kan komme frem, når vi diskuterer det derhjemme i Thy og på Mors – og jeg ved også, at man diskuterer det alle mulige andre steder – er, at man får skabt grundlaget for en regional erhvervs politik, der giver kommunerne større mulighed for at gå ind i sociale og økonomiske engagementer, dvs. bygger en social stabilitet op inden for rammerne af det, man kunne kalde en konsekvent vækst i eksport- og hjemmemarkedet. Der må altså være mulighed for, at man gør brug af de ordninger, som er påpeget både fra Socialdemokratiets side og fra Det Radikale Venstres side, i den aktivering, som skal foregå med det dagsordensforslag, som her er stillet. Det er, som jeg nævnte før, et første skridt i